

רְפָאֵלִי שְׁמוֹןָאַלְדוּיד

בן אליעזר מאיר ואסתר-איטה נולד ביום כ"ה במנחט-אב תרמ"ז (1927) בתל-אביב. בן ארבע נכנס לגן לדוגמה והתבלט שם לטובה, כשיטים את הגן הוכנס לתלמוד תורה של החדרדים, שם משם עבר ולמד שנים בישיבת הרב עמיאל, אחר-כך נכנס לישיבת "חברון" בירושלים. לא שאף להיות רב, רק יהודי בשר וטוב". שם למד שלוש שנים ונחנך באורה ותית-מסורתית. אחר-כך עבר לבית מלאכתו למזודות-עור וקבע גם עתים לתורה היה אומן מושלם. עם קום המדינה התנדב מרצונו ל"מלחמת-מצוה", שירות בפלוגה הדתית. עבר אימונים קשים, אך קיבל הצלחה בשמחה ובאהבה. בקרוב היה ללא-חת וגילת מסירות-נפש. חמיר, עניינו מAIROT, עדין-נפש. זההיר במצויה קלה כבחמורה, לאחר יום קרב קשה נפל מפצע, כדור אויב — ביום הראשון לתום ההפגזה הריאונה — בקרבת הכפר מוקיבלה, ביום 10.7.1948, לאחר שנה הובא לקברות בנחלת-יצחק ב-25.7.1949. אחיו משה-שלמה ז"ל, נעדך בקרביה בכפר-עציון.

רְפָאֵלִי שְׁמוֹאֵל-דוּידַן

בן אליעזר מאיר ואסתר-איטה (נולד ביום כ' באב תרפ"ז- 1927) במלח-אביב. בן ארבע נכנס ל"גן לדוגמה" והחביל שם לטובה. בשסיתים את הגן הוכנס ל"תלמוד תורה של החדרדים", שם עבר וזימן שניים בישיבת הרב עמיאל. אחר-כך נכנס לישיבת "חברון", בירושלים. לא שאף להיות רב, רק יהודי צשר וטוב. שם למד שלוש שנים ונתקנן באורה ותית-מסורתית. אחר-כך עבד בבית מלאכתו למוזות-עור וקבע גם עתים לתורה. היה אומן מושלם. עם קום המדינה התנדב מרצונו ל"מלחת-מצודה", שירות בפלוגה הדתית. עבר אימונים קשים, אף קיבל הכל בשמחה ובהבה. בקרוב היה להאלחת וגילתה מסירות-נפש. תמייר, עינוי-amarot, עדין-נפש, זהירות במצויה קלה כבחרורה, לאחר יום קרב קשה נפל מפצע, כדור אויב — ביום הראשון לתוכה ההפגזה הריאשונה — בקרבת הכפר מוקיבלה, ביום 10.7.1948 לאחר שנה הובא לקברות בנחלתי- יצחק. ב-25.7.1949, אחיו משה- שלמה ז"ל, נעדר בקרביות בכפר-עציון.